

نویسنده: ماندی سمت برگر (Mandy Smithberger) .

منبع و تاریخ نشر: انفارمیشن کلیرنگ هوز « 05-05 - 2020 ».

برگردان: پوهند وی دوکتور سید حسام «مل»

-----[51]-----

مراقب سودجویان پنتاگون از همه گیر باشید

Beware the Pentagon Pandemic profiteere

آیا مجتمع نظامی و صنعتی پول های کافی ما را نگرفته اند؟

**Hasn't the military industrial complex taken enough
of our money ?**

پنتاگون

در این لحظه از بحران بی سابقه شما ممکن است فکر کنید یعنی در مورد آن کسا نیکه تحت تاثیر پیا مدهای اقتصادی و مرگ بار « ویروس کرونا» قرار نمیگیرند و شاید که بپرسند؟ چه کاری میتوانیم بخاطر کمک به شما انجام دهیم؟ رویهمرفته اکنون در حقیقت

چند شرکتی در ساخت ماسک و دستگاه های تهویه یا وینتیلاتور برای تا سیسات طبی با تلاش همه جانبه اقدام به فعالیت کرده اند؛ اما متأسفانه وقتی صحبت از مقامات ارشد پنتاگون و مدیران عامل شرکت ها میشود که بخش بزرگی از صنعت تسلیحات را اداره میکنند؛ افرادی زیادی از آنها وجود دارند که می پرسند چه کاری میتوانند برای کمک به خودشان انجام دهند.

درک این مسئله که صنعت دفاعی در طی (19) سال گذشته یعنی از تاریخ یازدهم ماه سپتامبر تا چه حد و یا تا چه مقیاس بطور حیرت انگیز کاری را انجام داده است؛ حائز اهمیت است. و آن اینکه شرکت های صنعت دفاعی (مملو از مقامات نظامی دفاعی سابق) به هزاران دلار در عقد از قرارداد های دولتی دریافت کرده اند و اکثر آنها برای پرکردن جیب ها و یا لانه های خود پول ها را متصرف و یا مورد استفاده خود قرار داده اند - داده ها و یا ارقام گردآورده شده توسط نیویارک تایمز نشان داد که مدیران ارشد اجرایی پنج پیمانکار برتر نظامی صنعتی در سال (2017) تقریباً (90) میلیون دلار غرامت یا جبران خساره دریافت کرده اند؛ و تحقیقاتی که در همان سال توسط ژورنال پروویدنس (providence) انجام شد؛ کشف کرد که از سال (2005) تا نیمه سال (2017) پنج پیمانکار دفاعی برتر بیش از (114) میلیارد دلار برای خرید سهام شرکت خود خرج کرده اند و از این رو ارزش کمپنی یا شرکت خود را با هزینه سرمایه گذاری جدید افزایش داده اند.

برای اینکه این موضوع و یا چشم انداز را در وسط و یا در بحبوحه همه گیر (pandemic) قرار دهد؛ همکاران پروژها مصارفات و یا هزینه های جنگ را که در پوهنتون برون به ارتباط این مصارفات پژوهش صورت گرفت پوهنتون (Brown) اخیراً خاطر نشان ساخت و یا که نشان داد که وجوه مالی یا تخصیص ها برای تهیه مواد غذایی؛ دوا؛ و مراکز کنترل امراض و موسسات ملی صحتی برای سال (2020) به کمتر از (1) فیصد از هزینه های دولت امریکا است که در جنگ های عراق و افغانستان از یازده ماه سپتامبر گذشته صرف کرده است..

در حالی که تقریباً در مورد هر نمایندگی (اجنسی) و صنعت دولتی قابل تصور تا هنوز در تحت تاثیر در حال گسترده (ویروس کرونا) نقش صنعت دفاعی و ارتش در واکنش به آن واقعاً که محدود بوده است؛ بعنوان مثال؛ استفاده بسیار گسترده از کشتی های بیمارستان های نظامی در نیویارک و لاس آنجلس؛ نه تنها که تاثیر نسبتاً کمی در بحران های آن شهرها از ویروس کرونا داشت؛ بلکه بعنوان سمبل از این حقیقت عمل میکرد که واکنش نظامی چگونه بوده است؟

وثیقه مجتمع نظامی- صنعتی در لحظه ای Covid-19 :

تقاضا برای استفاده از قانون تولید دفاعی برای هدایت بنگاهها در امر تولید تجهیزات مورد نیاز برای مبارزه با « کووید 19 » پراگنده شده است و باعث ایجاد مقاومت شدید در صنایعی می شود که قبل از هر چیز آنها نگران سودهای خود هستند. حتی نویسنده محافظه کار و اشننگتن پست ، **ماکس بوت** ، حامی طولانی مدت در افزایش هزینه های پنتاگون ، اخیراً به خطای خود اعتراف کرده ، و خاطر نشان ساخت که چگونه چنین اولویت های بودجه ای ، توانایی ایالات متحده را در حفظ امنیت آمریکایی ها از « ویروس کرونا » تضعیف کرده است. وی نوشت: "هیچ کاری منطقی نبوده است ؛ همانطور که « **ترامپ** » در ابتدا بودجه سال (2021) پیشنهاد داده بود ، هزینه های تسلیحات هسته ای را به میزان « 7 » میلیارد دلار افزایش دهد، در حالی که کاهش هزینه های مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری ها « 1.2 » میلیارد دلار است." یا ایجاد نیروی غیر ضروری فضایی مستقل در خارج از نیروی هوایی ایالات متحده و یا اقدام به تضعیف و یا از بین بردن اداره حیاتی مهم بهداشت جهانی (سازمان صحتی جهان) با قرار دادن آن در دفتر دیگری در شورای امنیت ملی." در حقیقت ، ادامه اولویت بندی ارتش ایالات متحده تنها باعث تضعیف سیستم صحتی و سلامتی عمومی کشور خواهد شد. در ابتدا ، به سادگی فراخواندن پزشکان و پرستاران در ذخایر نظامی یا در سکتور نظامی ، همانطور که حتی وزیر دفاع **مارک اسپر** نیز خاطر نشان کرده است ، این اقدام به واکنش گسترده شهروندان به این بیماری آسیب خواهد رساند. از این گذشته ، بسیاری از آنها در زندگی غیر نظامی خود در بیمارستانهای داخلی و مراکز درمانی مشغول به کار هستند که توسط بیماران (Covid-19) محاصره شده اند یا در میان این بیماران مصروف عرضه خدمات صحتی اند.

با این حال ، وضعیت کنونی متوقف نشده است که درخواست های مجتمع نظامی و صنعتی برای پرداخت وثیقه یا تضمین را متوقف کند. در انجمن صنایع دفاع ملی ، یک گروه تجاری برای صنعت تسلیحات ، به طور معمول از پنتاگون خواسته اند تا قراردادها و جواینز (160) میلیارد دلاری و جوهر دفاعی غیرقانونی وزارت دفاع را به شرکت های خود تسریع کند ، که این امر شامل فشار دادن پول به بیرون از درب حتی بدون کمترین میزان و یا سطح وقت کافی ممکن است .

شرکت **بوینگ** دومین پیمانکار ؛ پنتاگون لحظه ای برای حل و یا نجات از مشکل مضحک با جیت های تجاری خود که قبل از پاندمی (ویروس کوبد نزده) ؛ سال گذشته بامبلغ (26,3) میلیارد دلار در معرض آتش سوزی قرار گرفته بود ؛ اکنون آن شرکت مبلغ (60)

میلیارد دلار حمایت دولتی از کنگره درخواست کرده است و شما بدون شک تعجب نخواهید کرد که بدانید از اینکه کنگره با در نظر داشت لوایح و مقررات در دست داشته ای اخیر تفویض کمک های مالی؛ این مبلغ از این پول مورد نظر را به **بوینگ** تامین کرده است. به گفته ای واشنگتن پست (17) میلیارد دلار در این معامله برای شرکت های که برای حفظ امنیت ملی حیاتی است (با توجه به بوینگ بطور خاص در نظر گرفته شده) در این معامله حک شده است؛ با این حال؛ هنگامیکه برای شرکت بوینگ مشخص شد که این وجوه بعنوان یک چک کاملاً خالی بدسترس قرار نمیگیرد؛ شرکت شروع به تفکرات دوم کرد؛ که کنون برخی از اعضای کنگره عملاً التماس میکنند که بتوانند به آن شرکت این پول واریز شود. قابل تذکر است از اینکه **بوینگ** از تنهایی دور بود. حتی در حالیکه گسترش ویروس همه گیر «کرونا» همچو مهمیزی و یا در حال دامن زدن به گفتگوهای کنگره در مورد آنچه که میتواند یک بسته امدادی تاحدودی مبلغ یک تریلیون دلار را تصویب کنند که در این مورد (130) عضو مجلس نمایندگان در حال حاضر خواهان بودجه برای خرید (98) فروند جنگنده **جیت لاکهد مارتین (F-35)** که گرانترین سیستم سلاح در تاریخ تسلیحات میباشند بودند. حالانکه با مبلغ نیم میلیارد دلار میتوان بیش از (90000) دستگاه تهویه و یا وینتیلاتور تهیه کرد.

بطور مشابه با دید بشکل آشکار قیمت سهام بسیار ناچیز که مشهود بود که در این لحظه برای افزایش هزینه های نجومی گونه در قیل برای تسلیحات هسته ای نبود؛ با این حال درخواست بودجه دفاعی امسال برای چنین تسلیحاتی (20) درصد بیشتر از سال گذشته و (50) درصد بالاتر از میزان بودجه هنگام تصدی رییس جمهور «ترامپ» بود. وریس آرایش ملی هسته ای؛ مسول توسعه ای کلاهک های هسته ای به نماینده **سوزان دیویس (Susan Davis)**؛ (D-CA) اعتراف کرد که من بعید میدانم که این آژانس یا نمایندگی حتی احتمالاً قادر به صرف این هزینه ای افزوده شده جدید باشد.

با این حال تقویت و یا تشدید بخشیدن به چنین سلاح ها هسته ای تحت تاثیر «پاندمی کویدزده» با وجود مشکلات؛ محدود نمیمانند؛ بهر صورت به نظر میرسد که این بحران بهانه ای برای تسریع اعطای (85) میلیارد دلار تخمین زده شده که به شرکت **نورتروپ گرومن (Northrop Grumman)** = شرکت هوا فضا و صنایع دفاعی امریکا است.
.....**تفصیل توسط این قلم** برای ساختن نسل جدید موشک های بالیستیک بین القاره ای (ICBM) بعنوان «پای شکسته» از مثلث هسته ای امریکا در نظر گرفته شده است یعنی که این مبلغ به آن نهاد با دید پرداخته شود. همانطور که **ویلیام هارتونگ (William**

(Hartung)؛ مدیر پروژه تسلیحات و امنیت در مرکز سیاست های بین المللی خاطر نشان کرده است: چنین (ICBM) ها؛ از کار افتاده اند. زیرا موشک های بالیستیک پرتاب شده زیر دریایی غیر قابل نفوذ برای جلوگیری از حمله سایر کشورها به ایالات متحده کافی است؛ از اینکه آنها بیشتر خطرناک هستند زیرا با هشدار موقت سر مو عمل میکنند و تصمیم گیری در مورد راه اندازی و در بعضی موارد در طی چند دقیقه لازم است که این خود ممکن موجبات خطر بروز یک جنگ اتمی تصادفی را افزایش دهد.

و همانطور که ممکن است **داکتر سویس (Dr. Seuss)** نویسنده کتاب برای کودکان اضافه کرده است «اما این همه چیز نیست»، در حقیقت غول دفاعی راتیون (Ratheon) = یک شرکت بزرگ تولید کننده تجهیزات نظامی ایالات متحده است **تفصیل توسط این قلم** «همچنین در حال حاضر قطعه ای از پای (Pie = جا نور ابلق) خود را در لحظه ای شیوع ویا همه گیری (کوید نوزده) به مبلغ (20) تا (30) بلیون دلار غرض تهیه سلاح ستاندارد دور بُرد ضرورت است که یک موشک مسلح هسته ای مشابه نابود شود و این بشما میگوید: همه چیزها را که باید در مورد اولویت های بودجه بدانید اکنون این شرکی است که در واقع از دو سال به اینطرف برای تحقق برنامه خود پول دریافت میکند.

در وسط توسعه و گسترش پاندمی ویروس کرونا؛ تلاش فرمانده هندو پاسیفیک (Indo Pacific) نیز فرصتی را برای استفاده از ترس و وحشت در مورد چنین کشوری که رسماً در حوزه مسولیت خود قرار دارد برای بدست آوردن بودجه اضافی مشاهده کرد؛ لذا این فرمانده بدنبال (20) میلیارد دلار است که قبلاً حتی از وزیر دفاع در پیشنهاد مالی بوجه سال (2021) دولت نیز تایید نکرده بود. این پول به سیستم دفاعی موشکی مشکوک و یک ابتکار یا پیشقدمی مشکوک مشا به بازدارنده اقیانوس آرام است.

چگونه با کوید نزده مقابله نه کنیم:

همراه ویا توام با آن تضمینات یا وثیقه های نظامی صنعتی فرار مالیات دهندگان امریکایی بوجود آمد در حالیکه بسیاری از امریکایی ها با اضطراب در انتظار بدست آوردن (1200) دلار از آن بسته کمک های تصویب شده کنگره بودند. وزارت دفاع در انتظار تسریع حساب های پرداخت به صنعت تسلیحات قرارداد. **شای اسد (Shay Assad)** یک مقام ارشد سابق پنتاگون با دقت آنرا «پرداخت آماده کردن مالیات دهندگان» نامید. که صنایعی که دارای منابع زیادی هستند نه اینکه از توانایی وام گرفتن پول یا نرخ بهره بسیار زیاد باور نکردنی سخن بگویند که بسیار زود و سریع میوه ثروتمندی را

می چشند؛ تامین بودجه غول‌های دفاعی در این لحظه مانند این بود که (90 درصد از هزینه‌های رو بجلو برای نوسازی را به پیمانکاران مسکن بدهید؛ وقتی مشخص نیست که آیا حتی می‌توانند پرداخت وام بعدی خود را نیز پرداخت کنند؟ در حال حاضر، صنعت دفاعی در متقاعد کردن پنتاگون موفقیتی مشابه دارد که پاسخگویی اساسی باید از پنجره بیرون بیفتد. حتی در مواقع عادی، این یک اتفاق منطقی نادر برای دولت فدرال است که از یک سازنده غول‌پیکر اسلحه؛ پول خودداری یادریغ کند، مگر اینکه عملکرد آن واقعاً سنگین باشد. با این حال، **بوئینگ** همچنان مطابق برنامه بی‌پایان خود برای ساخت تا نکر (KC-46 Pegasus) کاملاً متناسب با آن لایحه است، اساساً "پمپ بنزین پرواز" به منظور سوخت‌گیری سایر هواپیماها در میان هوا است. همان‌طور که **مارک تامپسون**، تحلیلگر امنیت ملی، همکار من در پروژه نظارت بر دولت (POGO)، اظهار داشت، حتی پس از سالها توسعه، این نفتکش امید چندانی برای انجام مأموریت خود در آینده نزدیک ندارد. این هفت دوربینی که خلبان آن برای هدایت سوخت «KC-46» به سایر هواپیماها متکی است، آنقدر درخشش و سایه‌های زیادی دارد که احتمال خراشیدن ناخوشایند پوشش خفاش‌های (F-22s و F-35s)؛ (هر دو توسط لاکهید مارتین تولید شده است) در حالی که سوخت‌گیری یک خطر ثابت است. نیروی هوایی همچنین به‌طور فزاینده‌ای نگران این است که تا نکر خود سوخت را نشت یا لیکاز کند. در لحظه یا در هنگام قبل از همه‌گیر (پاندمی)، چنین پرابلم‌ها و مشکلات مرتبط با آن خدمات باعث شد تا تصمیم بگیرند که (882 میلیون دلار از تمویل به بوئینگ خودداری کنند. اما اکنون، در پاسخ به بحران (Covid-19) چه باور کنید و یا که نکنید این وجوه یا تخصیص به آن شرکت آزاد می‌شود.

تمام این رفتارها (و بسا موارد دیگر) را در خاطر داشته باشید وقتی مردم شنیدند که در این مواقع اضطراری؛ ارتش باید مسولیت صحت سلامتی عمومی، را بدوش گیرد تعجب کردند و آن اینکه از این گذشته، شما در مورد همان مؤسسه‌ای باید فکر کنید که مرتباً برنامه‌های تسلیحاتی عظیم مانند برنامه جنگنده جت (F-35)، «1.4 تریلیون دلاری که گرانترین سیستم تسلیحاتی تا به امروز (با مشکلات مداوم) است آنرا نادرست مدیریت کرده است. ارتش حتی وقتی که صحبت از مراقبت‌های صحی به میان می‌آید، بسیار ناکارآمد بوده است. به عنوان مثال، تلاش‌های وزارت امور سربازان جانبازان و وزارت دفاع برای ادغام سوابق صحی و سلامتی، به اندازه کافی بعد از چهار سال بیشتر ناخوشایند بود، که در این راستا یک میلیارد دلار هزینه کردند یعنی که یک میلیارد دلار بدون کدام

دستاوردی مصرف کردند .

متأسفانه عدم حضور کسی در لباس تریبون یا یونیفورم در لژ (جایگاه مخصوص) ، هیچ تضمینی برای موفقیت نخواهد بود. درحقیقت ، تعدادی از جانبازان در حال حاضر به سرعت فکر کردند که ایده پیشروی ارتش در این زمان است. وی گفت: "ارتش را به مسئولیت هر چیزی که منفجر نشود ، مانع از منفجر شدن وسایل نشوید ، یا در مکانی به عنوان پیغام دیگران قرار ندهید ، در صورت لزوم خود را قرار دهید ،" یکی چنین نوشت :

اینجا ویدیوی از کمپ **پند لتون (Pendleton)** که در آن صف از تفنگداران دریایی در هنگام اصلاح موهای اضافی سر (اصلاح موهای سر) بدون پوشیدن ماسک در این لحظات پرخطر ناشی از شیوع پاندمی (ویروس کرونا) دیده میشود و درتویت دیگر؛ پس چطور در مورد ونه؟ آن فلم ویدیویی از سربازان بدون پوشیدن ماسک و رعایت اصول فاصله اجتماعی تا جایکه حتی موجب شوکه وزیر دفاع **اسپیر** شد و او هدایت توقف اصلاح موهای سر سربازان شد که این خود در این لحظه پاندمی در کاهش مقررات و اوامری که از سوی ستاد مشترک وضع شده بود در تضاد قرار داشت که باعث توییح مسخره کننده (قهرمانان مدل مو) درتویت گردید .

متأسفانه با پخش وگسترده شدن « ویروس کوبد نوزده » در ناوی هواپیما بر (کشتی ایالات متحده = united states ship(USS) **تیودور روزولت** آن کشتی مجهزه به چگونگی آماده نبودن رهبری فعلی پنتاگون در مبارزه با ویروس شد. ؛ علیرغم در حدود حد اقل از (955) خدمه کشتی مذکور (100) نفر مبتلا به ویروس کرونا تست مثبت نشان دادند وریس چارلیز رابرت تاکر جویر (Charles Robert Thacker Jr) ناشی از این بیماری جان خود را از دست داد. رهبران ارشد نیروی دریایی امریکا در این مورد پاسخ ناچیزی داشتند. در عوض ؛ آنها ؛ این ملوانان را در مرحله های نزدیک و در وضعیت غیر قابل تحمل توام با افزایش خطر نگه داشتند. هنگامیکه نامه اینها از طریق ایمیل با ابراز نگرانی از فرمانده کشتی ، **کاپیتان بریت کروزر (Captain Brett Crozier)** به مطبوعات درز کرد او به سرعت از فرمانده کشتی خارج شد؛ اما درحالی که روسا و امران او ممکن است از تلاش های او برای خدمه راضی نبوده و یا از او قدردانی نکردند ؛ ملوانان او این کار را کردند او کشتی را به وداع با یک قهرمان واگذار کرد .

همه اینها به معنای این نیست که بعضی از قسمت های ارتش ایالات متحده سعی نکرده اند که با گسترش (Covid-19) قدم بردارند. به عنوان مثال ، پنتاگون قراردادهایی را برای ساختن مراکز "مراقبتهای جایگزین" برای کمک به کاهش فشارها بر بیمارستانها اختصاص

داده است. دانشگاه خدمات یکپارچه علوم پزشکی به پزشکان و پرستاران خود اجازه می دهد که زودتر به ارتش بپیوندند. چندماه از این بحران گذشته ، پنتاگون سرانجام با استفاده از قانون تولید دفاعی اقدام به تولید « 133 » میلیون دلار ماسک های مهم دستگاه تنفس N95 و 415 میلیون دلار از واحدهای ضد عفونی کننده مهم N95 کرد. اما این اقدامات متوسط در میان همه گیر و در لحظه ای است که کمک های مالی ، کلاهبرداری و تأخیرها نشان می دهد که مجموعه نظامی- صنعتی تاکنون حتی برای نیروهای خود قادر به ارائه موثر نیست.

در همین حال، راهزنان (Beltway) که آن مجموعه را تشکیل می دهند ، فرصتی چشمگیر را برای تأمین بسیاری از امیدها و آرزوهای خود در نظر گرفته اند. موفقیت آنها در قرار دادن خواسته ها و سود آنها از امنیت ملی واقعی آمریکایی ها در بودجه پیشگیرانه همه گیر « 12 » تریلیون دلار بودجه امنیت ملی به اندازه کافی روشن بود.

(در همین حال ، البته ، ساختارهای کلیدی پزشکی فدرال در سالهای دولت **ترامپ** با کمبود اعتبار منحل شدند و امنیت واقعی کشور را تضعیف کردند.)

این نوع هزینه های نامتنا سب به توضیح این مسئله می پردازد که چرا ثروتمندترین کشور روی کره زمین چنان ناتوان بوده است که بتواند حتی وسایل محافظ شخصی لازم را برای کارکنان مراقبت های مقدم جبهه فراهم کند ، و نه آزمایشهای لازم برای امن تر کردن کشور. صنعت دفاعی در این زمان از افزایش موارد ابتلا به بیماری و مرگ درخواست بسیاری کرده و دریافت کرده است. در حالی که بدون شک نقشی برای سازندگان گول پیکر تسلیحات و پنتاگون برای بازی در این بحران وجود دارد ، آنها خود را نشان داده اند که در پاسخ به این لحظه چیزی جز مؤسسات رهبری مؤثر هستند. زمان آن فرا رسیده است که مجموعه نظامی و نظامی یک جامعه آمریکایی را که بیش از حد سخاوتمندانه از آن برخوردار بوده است ، واقعاً بازپرداخت کند.

بالاخره زمان آن نرسیده است که بودجه "دفاع" را کاهش داده و منابع بیشتری را در بحران امنیت ملی واقعی به دست بیاوریم

چند سطر در مورد نویسنده این مقاله :

مندی اسمیتبرگر ، مدیر TomDispatch ، مدیر مرکز اطلاعات دفاعی در پروژه نظارت بر دولت (POGO) است.

TomDispatch را در توییتر دنبال کنید و در فیس بوک به ما بپیوندید. جدیدترین کتاب های Dispatch ، جدید رمان دیستوپایی جان Feffer (دوم در سریال Splinterlands Frostlands ، رمان Beverly Gologorsky در هر بدن و یک داستان و تام آنگل هاردت A Nation Unmade by War و همچنین آلفرد مک کوی را در Shadows of the World بررسی کنید. American Century: ظهور و افول قدرت جهانی ایالات متحده و فیلم The خشونت آمیز آمریکایی جان داور: جنگ و ترور از زمان جنگ جهانی دوم.

کپی رایت 2020 مندی اسمیتبرگر

----- **با تقدیم احترامات «2020-05-11»**

در این لحظه از بحران بی سابقه شما ممکن است فکر کنید یعنی در مورد آن کسای نیک
تحت تاثیر